Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38126
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

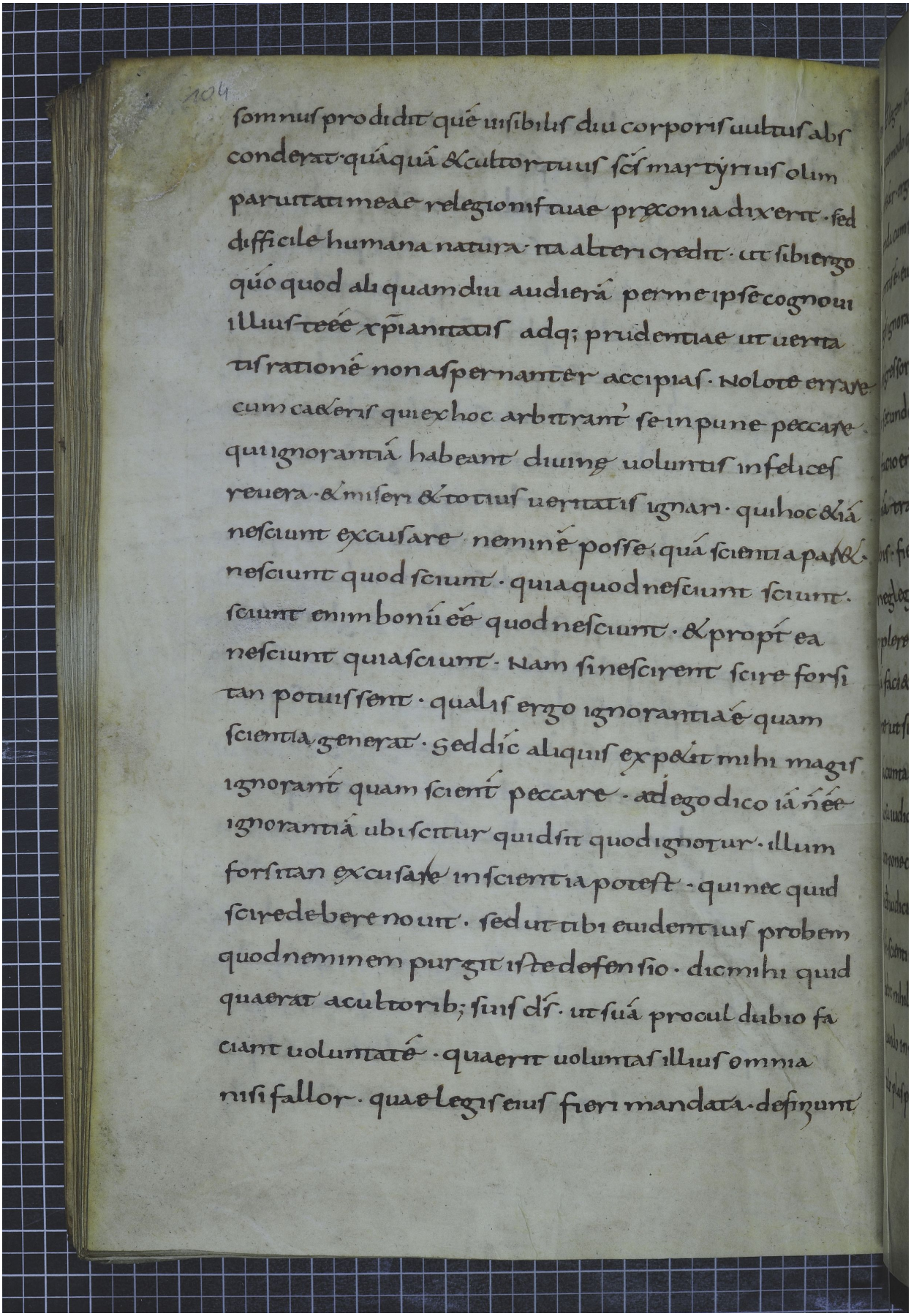

104

somnus prodidit quē uisibilis diu corporis uultus abs
conderat quāquā & cultor tuus scs martyrius olim
paruitati meae relegionis tuae praeconia dixerit. sed
difficile humana natura ita alteri credit. ut sibi ergo
quō quod aliquamdiu audierā per me ipse cognoui
illius tēē xpianitatis adq; prudentiae ut uerita
tis rationē non aspernanter accipias. Nolote errare
cum caderis qui ex hoc arbitrant se impune peccare.
qui ignorantiā habeant diuinę uoluntis infelices
reuera. & miseri & totius ueritatis ignari. qui hoc & iā
nesciunt excusare neminē posse. quā scientia pa & ne
sciunt quod sciunt. quia quod nesciunt sciunt.
sciunt enim bonū ēē quod nesciunt. & propt ea
nesciunt quia sciunt. Nam si nesciirent scire forsi
tan potuissent. qualis ergo ignorantia ē quam
scientia generat. Sed dic aliquis exp & it mihi magis
ignorant quam scient peccare. ad ego dico iā nēē
ignorantiā ubi scitur quid sit quod ignotur. illum
forsitan excusare in scientia potest. qui nec quid
scire debere nouit. sed ut tibi euidentius probem
quod neminem purgit iste defensio. dic mihi quid
quaerat a cultoribus suis dcs. ut sua procul dubio fa
ciant uoluntatē. quaerit uoluntas illius omnia
nisi fallor. quae legis eius fieri mandata. definunt